

HET MES

© Mark Timmer
september 2000

Het decor stelt - in abstracto - een cel voor. Achterop een celdeur met daarin een luik, links een brits met een in plastic verpakte matras zonder beddegoed, rechts een roestvrij stalen WC. Aan het plafond een kale TL-balk.

Er is niemand te zien. Dan klinken er galmende voetstappen. De deur wordt geopend, en Suzan wordt min of meer naar binnen gegooid. Door wie is niet te zien. De deur wordt weer gesloten. De grendels die van buiten dicht geschoven worden maken een akelig galmend geluid. De voetstappen verwijderen zich. Suzan laat zich op het bed vallen. Ze heeft alleen een T-shirt aan, en een veel te grote legerbroek. Aan haar voeten soldatenkistjes. De outfit van een gabber. Na even op het bed gelegen te hebben staat ze weer op, loopt naar de deur en trapt er keihard tegen aan. Ze luister, maar er gebeurt niks. Ze gaat naar de WC en kijkt er in. Ze trekt een vies gezicht. Ze loopt weer naar de brits en gaat op de rand zitten. Ze trekt één van haar schoenen uit en draait de hak een kwart slag opzij. De hak blijkt hol te zijn. Voorzichtig haalt ze er een halve sigaret, het losgescheurde afstrijkvlakje van een lucifersdoosje en twee lucifers uit. Dan draait ze de hak weer op z'n plaats en trekt haar schoen weer aan.

SUZAN

(voor zichzelf - tevreden)

Die denken dat ze slim zijn....

Ze neemt de sigaret in haar mond, en probeert een lucifer aan te steken. Dat mislukt.

SUZAN

Shit!

Ze heeft nog maar één lucifer. Als ze die ook niet aan krijgt kan ze niet roken. Maar de tweede keer gaat het goed. Ze neemt een diepe haal van haar sigaret. Op dat moment klinkt er van buiten de cel het geluid van een deur die open gaat, en voetstappen die naderbij komen. Suzan schrikt, rent naar de WC en gooit snel haar sigaret in de pot, waar hij

met een sissend geluid dooft. Ze wappert met haar hand de rook weg en gaat dan snel op de wc zitten. Gespannen luistert ze naar de voetstappen. Die komen dichterbij, maar lopen vervolgens door. Het geluid sterft weer weg. Suzan staat op en kijkt teleurgesteld in de WC-pot naar de weggeworpen sigaret.

SUZAN

Verdomme!

Opeens begint Claudia - die ergens in het publiek zit - te praten.

CLAUDIA

Ah joh, van roken krijg je toch kanker!

Suzan reageert totaal niet verrast. Ze doet net alsof het doodnormaal is dat iemand uit het publiek zich met haar bemoeit. Ze kijkt zelfs niet naar Claudia.

SUZAN

(ironisch)

Je meent 't....

CLAUDIA

Ik dacht, ik zeg het maar even...

SUZAN

Hoor haar...

CLAUDIA

Ik rook niet meer!

SUZAN

Jij hebt makkelijk praten!

Het is de enige lol die ik hier nog heb.

Claudia begint opeens te giechelen.

CLAUDIA

(tegen het publiek)

Over kanker gesproken... één keer hebben we zo gelachen! De broer van m'n vader dat was echt een kettingroker, niet te kort, en daar hebben ze in het ziekenhuis een long uitgehaald...

Om beter tegen het publiek te kunnen praten loopt Claudia het toneel op.

CLAUDIA (VERVOLG)

...en die reed toen in zo'n karretje met een zuurstoffles eraan, en dat karretje dat piepte, maar zelf piepte hij nog erger... Maar met die slang in z'n neus kon ie niet zo goed praten, en dan klonk net als een soort Donald Duck...

Ze doet Donald Duck na.

CLAUDIA (VERVOLG)

Hij was helemaal nog niet zo oud eigenlijk...

SUZAN

Ik hoef ook helemaal niet oud te worden...

CLAUDIA

Wat zit je nou te zeuren, muts!

SUZAN

Wat is er nou leuk aan oud zijn?!...

CLAUDIA

Weet ik veel... Kan je eindelijk iets gaan doen wat je zèlf leuk vindt...

SUZAN

Je iedere dag helemaal doodwerken zal je bedoelen!

CLAUDIA

Je hoeft toch geen suf baantje te nemen... Je kan ook iets leuks gaan doen...

SUZAN

Wat dan?!

CLAUDIA

Weet ik veel... muzikant of zo... of met dieren werken... of mannequin...

SUZAN

Dat word ik toch niet....

CLAUDIA

Als je blijft roken niet, nee...

SUZAN

Hou er nou maar over op!

CLAUDIA

Ik zeg het voor je eigen bestwil...

SUZAN

Ik weet heus zelf wel wat goed voor me is!

CLAUDIA

Dat zie ik, ja...

SUZAN

Hé, het was een ongeluk!

CLAUDIA

Tuurlijk, een ongeluk. En daarom zit je nu in de isoleer...

SUZAN

(kwaad)

Hoe kon ik nou weten dat dat tafeltje zo slap was!...

(pauze - dan verontwaardigd tegen het publiek)

Ik zit heel rustig in de recreatie, niks aan de hand... 't is bijna vijf uur, Heartbreak High weet je wel... ik had me er echt op zitten verheugen, ik bedoel, het is enige leuke in deze klotezooi, voor de rest is er helemaal niets te doen, ja, 'creatief met klei' of 'kleuren voor kleuters'... en dan niet eens echt, maar als een soort therapie of zo... begint dat enge wijf na afloop tegen je te zeuren over wat je gemaakt hebt, stelt ze je allemaal van die stomme vragen...

CLAUDIA

(ze citeert het 'enge wijf')

"Waarom gebruik je zoveel groen?"... "wat betekenen die rooie vlekken?"... "waarom teken je een paard?" ...

SUZAN

Dat gaat je geen reet aan!!...

(weer tegen publiek)

En ik scheur m'n tekening door midden, en ik loop zo het tekenlokaal uit... ik bedoel, je mocht maken wat je zelf wou, en dan gaat ze d'r opeens toch allemaal vragen over stellen... alsof het een soort proefwerk was... alsof het een soort valstrik was... dat is toch niet eerlijk?...

Nou, zit ik helemaal klaar voor de TV, komt het groepshoofd, dat hij met me wil praten, waarom of ik zo vervelend doe, dat mevrouw Wesseling, dat is die tekenjuf, dat echt niet verdiend had... ik zeg, ik wil best wel met je praten, maar nu even niet, en ik zap de TV aan, want het was vijf uur... zet die eikel de TV weer uit!!... want ik moest het TV kijken eerst "verdienen"... ik zeg, wat weet jij nou van verdienen, jij verdient toch helemaal niets, met zo'n stom klote baantje, wat jij verdient dat zou ik niet eens als zakgeld willen hebben... volgens mij ben jij gewoon te dom voor iets anders, ik bedoel, welke sukkel wil hier nou werken?...

CLAUDIA

(aanmoedigend)

Yes!

SUZAN

Nou, daar trok hij zich dus helemaal niks van aan... worden ze op getraind, dat ze altijd kalm blijven, wat je ook zegt... dat leren ze natuurlijk op de 'groepshoofdenschool'... nou, en toen heb ik de TV-tafel een trap gegeven, en daar brak toen een poot vanaf, waardoor de TV op de grond kletterde...

CLAUDIA

Toen werd ie natuurlijk wel kwaad, toen er iets kapot ging...

SUZAN

Zo man, die was gefokt...

(ze citeert het groepshoofd)

"Wat of zo'n TV wel niet kost... dat ze op deze wel een half jaar hadden moeten wachten... dat ik geen respect had voor andermans spullen..."

CLAUDIA

Geen respect? Wij zijn juist dol op andermans spullen...

(ze maakt het 'iets-achterover-drukken' gebaar, en lacht om haar eigen grapje. Dan enthousiast)

Één keer was zo gaaf...

(tegen Suzan)

Weet je nog, in de Hema?

SUZAN

Ik dacht dat ik dood ging...

CLAUDIA

Ik had in de supermarkt wat snoep gestolen, en dat stonden we buiten op te eten...

(tegen Suzan)

Nu moet jij wat stelen..

SUZAN

Ik heb genoeg gehad...

CLAUDIA

Dan gaan we naar de Hema.

SUZAN

Waarvoor?

CLAUDIA

Of durf je soms niet?

SUZAN

Waarom zou ik niet durven!

CLAUDIA

Nou, kom op dan!

SUZAN

Ik heb meer zin om naar jou te gaan...CD's draaien, of zo...

CLAUDIA

Zie je wel, je bent gewoon te schijterig!

SUZAN

(ironisch)

Ja, en jij bent zóóó 'cool', jij durft altijd alles...

CLAUDIA

Ik ben in ieder geval niet zo'n stomme, brave burgertrut, die alleen maar doet wat 'r gezegd wordt...

SUZAN

En ik wel zeker?!

CLAUDIA

Als je je alleen maar aan de regeltjes houdt, dan kom je nergens...

SUZAN

Ik ben geen 'stomme, brave burgertrut'!

CLAUDIA

Bewijs 't dan..

SUZAN

O.k.! Zeg maar wat ik moet jatten!

CLAUDIA

Weet je 't zeker?

SUZAN

Zeg dan! Maakt niet uit wat.

CLAUDIA

O.k..... Nagellak!

SUZAN

(opgelucht omdat het maar zo'n klein ding is)

Da's goed.

CLAUDIA

Van alle kleuren eentje...

SUZAN

Wat?!!! Da's gemeen!

CLAUDIA

We kunnen ook naar huis gaan, als je dat liever doet...

Suzan aarzelt. Ze kijkt het publiek aan, alsof ze daar steun zoekt.

SUZAN

(tegen het publiek)

Nou moest ik wel. 'T was ook wel eerlijk. Ik bedoel, Claudia had al vaker wat gejat, snoep en zo, en ik nog nooit, terwijl ik er wel altijd van mee had gegeten. Maar ik scheet wel zowat in m'n broek!

In de Hema doe ik net of ik een kleurtje nagellak uitprobeer, en ondertussen stop ik gauw de andere flesjes in m'n jaszakken...

CLAUDIA

Ik sta een eindje verderop, en ik kon m'n lachen haast niet meer houden... ik bedoel, het waren zo veel flesjes, wel honderd verschillende kleuren, d'r zakken puilden echt helemaal uit... ze had vast niet gedacht dat het er zoveel waren...

SUZAN

Maar zij had gezegd 'van alle kleuren eentje', dus ik moest wel door, terwijl er eigenlijk al niks meer bij kon...

CLAUDIA

Zie ik opeens een bewaker aan komen lopen! Ik denk, shit... ik moet iets doen, anders is ze

d'r gloeiend bij, want ze had al ontzettend veel flesjes... en die bewaker komt steeds dichterbij!... volgens mij heeft hij iets in de gaten... dus ik loop naar hem toe, en ik vraag: "waar kan ik de afdeling damesondergoed vinden", om hem af te leiden... maar hij blijft maar naar Suzan kijken!...

SUZAN

Ik schrok me echt kapot! Ik had nog nooit wat gestolen, en dan op de eerste keer meteen gepakt worden! Dus ik zet het flesje neer wat ik nog in m'n hand had, en ik ren naar de uitgang... hartstikke stom natuurlijk...

CLAUDIA

Ja, want toen wist die bewaker natuurlijk meteen dat ze iets gejat had... hij d'r achter aan!... wat kon ik doen?! ... opeens wist ik iets... ik deed of ik flauw viel... ik liet me zo maar vallen, tegen zo'n soort... hoe heet het, zo'n soort tafel, waar allemaal van die wekkers op stonden... niet te kort man, dat hele ding viel om... het was een ontzettend lawaai... maar ik hield m'n ogen stijf dicht... ik lag daar maar tussen de rinkelende wekkers, te hopen dat Suzan weg kon komen...

(verontwaardigd)

Ze geloofden me helemaal niet... dat ik flauw gevallen was omdat ik anorexia had, en dat ik daarom wel vaker flauw viel... ik heb daar wel een uur zitten lullen voordat ze me lieten gaan, maar Suzan was ontsnapt!...

SUZAN

We deden echt alles voor elkaar...

CLAUDIA

Ja, natuurlijk...

Ze kijken elkaar aan. Het blijft even stil.

Opeens schuift het luik dat in de deur zit open. Er achter verschijnt - op de tv monitor - het hoofd van een bewaker. Omdat er geen voetstappen waren die zijn komst aankondigden schrikt Suzan geweldig. Claudia reageert helemaal niet. De bewaker negeert haar ook. Hij kijkt de cel rond totdat zijn blik op Suzan blijft rusten.

SUZAN

Jezus, creep!! Ik schrok me lam! Kan je niet even kloppen of zo...

De bewaker zegt niets terug, hij kijkt alleen naar Suzan.

SUZAN

Heb ik wat van je aan soms?!...

De bewaker doet zonder iets te zeggen het luik weer dicht. Als hij wegloopt zijn z'n voetstappen wel te horen.

SUZAN

(verontwaardigd)

Dat doen ze nou altijd, stiekem controleren... dat je ze helemaal niet aan hoort komen... ik snap er niks van hoe ze het doen... het lijkt wel of er opeens tapijt in de gang ligt, of zo...

CLAUDIA

Net als in het huis van die mafkees...

SUZAN

(slaakt een kreet van afgrijzen)

Die enge 'creep'!

(tegen het publiek)

Dat was Claudia's idee, om te gaan liften...

CLAUDIA

Ja, waarom zou je een treinkaartje kopen?, dat is zonde van je geld, en twee meisjes, die nemen ze zo mee...

SUZAN

Nou, dat viel dus vies tegen. We hebben d'r wel twee uur gestaan voordat iemand stopte. We waren

helemaal nat geregend... toen we weggingen was het nog mooi maar het was opeens gaan regenen, en we hadden helemaal geen regenklaren bij ons of zo... dus die man begint gelijk van:

CLAUDIA

(doet de man na)

"Jullie lijken net twee verzopen katjes. Moeten jullie niet even opdrogen? Ik woon hier vlakbij. Misschien willen jullie ook wel iets eten? Jullie zien er zo hongerig uit..."

SUZAN

(tegen de 'man')

Nou, ik weet niet...

(tegen het publiek)

Ik bedoel, zo'n ouwere man en zo... maar Claudia zei meteen ja.

CLAUDIA

Wat wou je dan? Nòg een paar uur in de regen blijven staan?!

(tegen het publiek)

Toen we bij hem thuis waren wees hij ons eerst de badkamer, waar we ons konden afdrogen... En toen zagen we dus dat tapijt op de vloer... in de badkamer!...

SUZAN

(tegen Claudia)

Wat doen we hier!? Zo'n ouwe man...

CLAUDIA

Het gaat toch goed? En trouwens, we zijn met z'n tweeën, die kan ons echt niks maken...

SUZAN

Zag je dan niet hoe hij de hele tijd naar ons zit te loeren...

CLAUDIA

(gemaakt nonchalant)

Doen alle mannen...

SUZAN

Ik vind 'm eng..

CLAUDIA

Stel je niet zo aan! Zolang ie alleen maar kijkt is er toch niks aan de hand.

SUZAN

Wat wil ie van ons?!

CLAUDIA

Weet ik veel... misschien vindt hij het gewoon leuk om te helpen... ik vind 'm wel aardig... hij ziet er best goed uit...

SUZAN

Man, hij is minstens dertig!

CLAUDIA

Nou en?!

SUZAN

Brrr, ik moet er niet aan denken...

CLAUDIA

Ik zeg toch niet dat ik meteen iets met 'm moet! Hé, als we twee jongens waren geweest, dan hadden we daar nog steeds in de regen gestaan! Niet dan?!

Hier heeft Suzan even geen antwoord op.

CLAUDIA

We eten wat en we zijn weer weg, o.k.?

SUZAN

(tegen publiek)

Toen we de badkamer uit kwamen had ie al boterhammen gemaakt, en eerlijk is eerlijk, we hadden ook honger, dus terwijl we zo zitten te eten begint hij ons allemaal dingen te vragen: waar we vandaan kwamen, waar we naar toe gingen....

CLAUDIA

Dus wij vertellen wat we afgesproken hadden dat we zouden zeggen: dat we een dagje uit waren geweest in Amsterdam, maar dat onze portemonnee gestolen was, en dat we daarom naar huis terug liften... en toen zei hij dat hij ons wel wat geld wou geven voor de reis, en hij pakt z'n portemonnee uit z'n binnenzak, en daar zit toch een hoop geld in!.. kon je allemaal zo zien zitten... hij pakt er een briefje van honderd uit, en legt dat op tafel... dat wou hij ons wel geven, om naar huis te komen, maar als we wilden, dan konden we nog meer geld van hem krijgen, maar daar moesten we dan wel iets voor doen...

SUZAN

Blijkt dat hij een fotograaf was, en dat hij vindt dat wij zo fotogeniek zijn, en dat hij graag foto's van ons zou maken. Dat is goed, zegt Claudia... nou, zegt hij, kom dan maar mee naar m'n studio, en hij staat op en begint de keuken uit te lopen, en zij d'r achteraan!!...

CLAUDIA

Begint ze aan m'n arm te rukken en allemaal gekke bekken te trekken...

SUZAN

(tegen Claudia)

Weet jij veel wat die vent van plan is!

CLAUDIA

Hij wil ons honderd gulden geven, en misschien nog wel meer!

SUZAN

Maar waarvóór?!

CLAUDIA

Voor een paar lullige foto's... tjezus, doe toch niet zo schijterig... wie weet worden we zo wel als model ontdekt... dat hoor je wel vaker, dat

een fotograaf een meisje ziet dat hij mooi vindt, gewoon zomaar op straat, of in de supermarkt, en dat ze dan een beroemd fotomodel wordt...

SUZAN

(tegen publiek)

En ze loopt gewoon door!

CLAUDIA

(tegen Suzan)

Jij wilt toch zeker ook rijk en beroemd worden?!, nou dan...

SUZAN

Nou, we komen in die studio, en ja hoor, allemaal foto's van naakte vrouwen aan de muur, dus ik kijk kwaad naar Claudia, van: zie je nou wel!

CLAUDIA

Ja, ja...

SUZAN

Geef 't maar toe, jij was ook geschrokken...

CLAUDIA

Hoe kon ik dat nou weten!

SUZAN

(tegen Claudia)

We moeten hier weg!...

(tegen publiek)

Gelukkig kan Claudia ontzettend goed toneel spelen, dus die begint zo van...

CLAUDIA

Goh, wat een mooie foto's... maar eh, wij hoeven toch zeker niet ook bloot, hè?... want zo'n eerste keer meteen bloot...

SUZAN

(speelt de man)

"Nee hoor, niks wat jullie niet willen... jullie hebben gewoon van die fotogenieke koppies... die

wil ik graag op de gevoelige plaat vastleggen,
da's alles..."

CLAUDIA

Oh, gelukkig... eh, kunnen wij ons nog even mooi
maken in de badkamer?...

SUZAN

"Da's goed, dan zet ik m'n spullen vast
klaar..."

(tegen publiek)

Nou wij die studio weer uit, en natuurlijk snel
meteen door naar de voordeur, maar opeens holt
Claudia terug de gang in naar de keuken!...

CLAUDIA

(tegen Suzan)

Wacht effe!...

SUZAN

Wat doe je nou!!!...

(tegen publiek)

Komt ze terug met die man z'n portemonnee!...

CLAUDIA

Die had hij op de keukentafel laten liggen!...

SUZAN

Nou, wij de voordeur uit, en rennen!... Ik heb
geloof ik in m'n hele leven nog niet zo hard
gerend... Toen we een eind weg waren zijn we in
een portiek gaan zitten, en hebben we gekeken
hoeveel geld er wel niet in zat...

CLAUDIA

(geschrokken)

Shit! Bijna tweeduizend gulden!...

SUZAN

Tjezus!

CLAUDIA

Wie heeft er nou zoveel geld in z'n
portemonnee?!... Dan ben je toch niet goed
wijs...

SUZAN

Dat kunnen we niet maken...

Claudia reageert meteen agressief, alsof ze persoonlijk aangevallen wordt.

CLAUDIA

Hoezo niet!?

SUZAN

Da's diefstal!

CLAUDIA

Die nagellak zeker niet?!

SUZAN

Dat is wat anders...

CLAUDIA

Waarom!?

SUZAN

Nou hebben we echt iets van iemand gestolen...

CLAUDIA

Hé, dan moet ie maar niet zo naar ons zitten loeren, toch?... hij heeft z'n lol gehad, en dan moet ie d'r ook maar voor betalen...

SUZAN

(tegen het publiek)

En Claudia pakte het geld eruit, en gooide de portemonnee in een vuilnisbak...

CLAUDIA

Die moet je nooit houden, want zonder portemonnee kunnen ze later niks bewijzen, dan zeg je gewoon dat je het geld gevonden hebt...

SUZAN

En als die man nou de politie waarschuwt? ... hij weet hoe we er uit zien...

CLAUDIA

Dat doet ie tòch nooit, want dan moet ie ook vertellen waarom hij ons mee naar z'n huis genomen heeft...

SUZAN

'K weet 't niet...

CLAUDIA

Hé, tweeduizend piek!!

Ze heeft een heel stapeltje bankbiljetten in haar hand, en zwaait er mee voor Suzan's gezicht.

CLAUDIA

Als je bedenkt wat je daar allemaal voor kan kopen...

Er klinken weer voetstappen. Ze komen dichterbij. Suzan is meteen op haar hoede. Claudia stopt snel het geld weer weg. Het luik in de deur wordt opengemaakt. De groepsleider kijkt naar binnen. Een vriendelijk hoofd met krullen en een baard. Hij kijkt Suzan aan. Ook hij schijnt Claudia geheel niet op te merken.

GROEPSLEIDER (MONITOR)

Wat moet ik nou met jou?

Suzan zegt niets terug.

GROEPSLEIDER (MONITOR)

Luister Suzan, ik vind dit ook heel vervelend, maar zo gaan we hier in de "Voorhoeve" gewoon niet met elkaar om...

SUZAN

Het was een ongelukje...

GROEPSLEIDER (MONITOR)

Een ongelukje!?

Je was helemaal over de rooie, trapt de halve rekreatieruimte in elkaar, vernielt de TV, waar je zelf zo nodig naar moest kijken - weet je wel wat zo'n TV kost?..

Claudia begint de groepsleider te parodiëren. Ze praat geluidloos hele stukken tekst mee. Ze probeert op die manier Suzan aan het lachen te maken.

GROEPSLEIDER (MONITOR)

Dat duurt nog wel even voordat we weer een nieuwe hebben, je wordt bedankt, ook namens de anderen, je hebt jezelf weer een stuk populairder gemaakt... de recreatie ziet er uit alsof er een orkaan doorheen is geraasd.... ik heb nog niet eerder een meisje meegemaakt dat zo...

Suzan houdt het niet meer, en proest het uit.

GROEPSLEIDER (MONITOR)

(kwaad)

Dit is geen grap! Je zit hier omdat je je misdragen hebt, omdat je het voor iedereen verpest, ook voor jezelf!...

Suzan giechelt niet meer. Het blijft even stil. De woede ebt weer weg bij de groepsleider.

GROEPSLEIDER (MONITOR)

Probeer me nou eens uit te leggen waarom je zo ontzettend kwaad wordt...

SUZAN

(schreeuwt)

Ik wou "Hartbreak High" kijken!

GROEPSLEIDER (MONITOR)

Is dat nou zo belangrijk?

SUZAN

(fel)

Ja, dat is ontzettend belangrijk!! Veel belangrijker dan jullie! Veel belangrijker dan deze hele klote tent! Veel belangrijker dan alles en iedereen!

GROEPSLEIDER (MONITOR)

Op deze manier hou je hier niet veel vrienden over...

SUZAN

(haalt haar schouders op)

Ik heb hier toch geen vrienden nodig...

GROEPSLEIDER (MONITOR)

Ik zou graag willen dat je mij als een vriend beschouwt. Tegen wie je alles kan zeggen. Aan wie je alles kan vragen. Ik wil graag weten hoe je je voelt, wat je van de dingen vindt...

SUZAN

(pissig)

Zodat je alles in die rapportjes van je kan opschrijven zeker...

GROEPSLEIDER (MONITOR)

Wat jij tegen mij zegt, dat blijft tussen ons....

SUZAN

(kwaad)

Ach man, rot toch op!...

GROEPSLEIDER (MONITOR)

(zucht)

Je kwaadheid is nog steeds niet over zie ik. Ik kom wel weer terug als je wat afgekoeld bent.

Hij wil het luik weer dicht doen.

CLAUDIA

(aanstellerig)

Hè ja, gezellig, en neem dan gelijk wat koekjes mee voor bij de thee...

SUZAN

(tegen Claudia- half lachend, half kwaad)

Idioot!!

De groepsleider doet het luik weer open.

GROEPSLEIDER (MONITOR)

Wat zei je daar!?

SUZAN

Niks...

GROEPSLEIDER (MONITOR)

Je kan me wel een idioot vinden, maar jij zit hier, terwijl ik straks gewoon naar huis ga.

Denk daar nog maar eens over na!

De groepsleider doet het luik weer dicht. Hij loopt weg. De voetstappen verwijderen zich, een deur valt in het slot, en het is stil.

CLAUDIA

(citeert de groepsleider)

"Ik zou graag willen dat je mij als een vriend beschouwt"... de slijmbal...

SUZAN

(citeert ook)

"Ik vind dit ook heel vervelend, maar zo gaan we hier niet met elkaar om..."

CLAUDIA

(expres rijmend)

Nou, dat is dan oliedom!

Claudia moet om haar eigen grapje lachen. Suzan haakt meteen in.

SUZAN

(lachend)

En wat niet recht is, dat is krom...

CLAUDIA

Kom maar liever niet weerom...

SUZAN

Want ik vind je reuze stom!...

CLAUDIA

En m'n arm ligt uit de kom....

Ze hebben de slappe lach gekregen. Het duurt even voordat ze uitgelachen zijn.

SUZAN

(tegen het publiek)

Ik kende Claudia eigenlijk helemaal nog niet zo lang. Ze is pas een jaar geleden bij ons op school gekomen. Haar ouders waren gescheiden, al heel lang hoor, maar ze woonde al die tijd bij haar moeder...Maar die kreeg een nieuwe vriend, en daar kreeg ze steeds vaker ruzie mee...

Dus toen was ze maar bij d'r vader gaan wonen, nou en daarom kwam ze dus bij ons op school...

Ik vond haar meteen te gek, ik weet niet waarom, ik bedoel ze was de enige die echt wat durfde, met kleren en zo... terwijl er bij ons op school verder alleen maar van die tutjes zitten, allemaal heel braaf, en hun best doen en zo... ze was ook hartstikke brutaal, daarom wou niemand vriendin met haar zijn... ze zat altijd alleen... ik durfde haar eerst ook niet aan te spreken... Tot die ene keer...

Ik fiets na school naar huis, komen er opeens twee van die jongens op een scooter naast me rijden, en die beginnen tegen me aan te zeiken, over hoe ik er uit zag en zo... ik word daar zo gefokt van!... rot toch op naar je eigen land, zei ik, nou, daar werden zij natuurlijk weer pissig om, dus die rijden me klem, ze werden echt link, ik was hartstikke bang, ik wist niet meer wat ik moest doen....

Opeens komt Claudia in aktie.

CLAUDIA

(tegen de denkbeeldige jongens)

Hé!! Rot op!!

SUZAN

Ik weet niet waar ze vandaan kwam, maar opeens stond ze naast me...

(ze speelt één van de jongens)

"Waar bemoei jij je mee, stomme trut!"

CLAUDIA

Ik zei dat jullie op moesten rotten!

SUZAN

(als een jongen)

"Nou moet ik zeker bang worden..."

(als Suzan - tegen publiek)

Geeft ze opeens een hele harde trap tegen die scooter!

(tegen Claudia - paniekerig)

Hoe kan je dat nou doen! Nou zijn ze natuurlijk helemaal over de rooie...

(weer als een jongen)

"Dat ga jij betalen! fucking bitch!"

(weer tegen publiek)

Ze komen op Claudia af.. ik denk, die vermoorden d'r... maar opeens heeft ze een mes in d'r hand!...

Claudia heeft opeens werkelijk een mes in haar hand.

CLAUDIA

Wat wou je nou?!

SUZAN

(als jongen)

"Hé, relax, weet je wel...je hoeft niet meteen zo gefokt te doen..."

CLAUDIA

Wie doet hier nou eigenlijk gefokt?!

SUZAN

(als jongen)

"We maakten gewoon een dolletje..."

CLAUDIA

Nou, wat hebben we gelachen ... maar nou moest je maar weer eens gaan...

SUZAN

(als jongen)

"Jij durft mij toch niet te steken..."

CLAUDIA

Oh nee?!

SUZAN

(als Suzan - tegen publiek)

En ze stapt opeens naar voren, en steekt met d'r mes zo naar die jongen. Hij kan nog maar net opzij springen.

(als jongen - geschrokken/kwaad)

"Je bent gek, stupid bitch!"

(als Suzan - tegen het publiek)

Ze springen op hun scooter en racen er vandoor... Zoiets had ik echt nog nooit gezien, dat een meisje dat durft!...

(tegen Claudia)

Tjezus! Hoe kom je aan zo'n mes?...

CLAUDIA

Gewoon, gekocht, bij de sigarenboer... die heeft een heleboel messen, maar dit is een echte stiletto!

SUZAN

Stiletto?

Claudia laat de stiletto een paar keer open en dicht klappen.

SUZAN

Gaat ie nooit zomaar in je zak open?

CLAUDIA

Kan niet...

SUZAN

Was je helemaal niet bang?

CLAUDIA

Waarvoor?

SUZAN

Misschien hadden die jongens ook wel een mes...

CLAUDIA

Ach wat... ze hebben wel een grote bek, maar 't zijn gewoon lafaards...

SUZAN

Laat nog 'ns zien...

CLAUDIA

Hier...

Claudia showt Suzan het mes nog een keer.

CLAUDIA

Met dat kleine pieletje opzij gaat ie open en dicht...

SUZAN

Te gek dat je mij zomaar geholpen hebt...

CLAUDIA

Ach wat. Wij meiden moeten voor elkaar opkomen, toch?...

Er valt een verlegen stilte.

CLAUDIA

Weet je wat, we gaan we voor jou ook een mes kopen...

Suzan aarzelt.

SUZAN

Ik heb geen geld...

CLAUDIA

Kan je van mij lenen...

SUZAN

'K weet nie... 't is vast heel duur...

CLAUDIA

Nou, dan krijg je deze van mij...

SUZAN

Dat kan ik toch niet aannemen...

CLAUDIA

Tuurlijk wel.... zit niet zo te zeuren... koop ik wel een nieuwe...

Claudia duwt Suzan het mes in de hand. Suzan laat het open klappen. Dan kijkt ze naar het publiek.

SUZAN

Om jezelf te verdedigen... ja toch?!... ik bedoel, hoe was dat anders met die twee jongens misschien wel afgelopen...

CLAUDIA

En anderen doen het toch ook?!...

SUZAN

Ja, d'r zijn een heleboel kinderen die iets bij zich hebben...

CLAUDIA

Nou, dan moet je wel...

SUZAN

Ik bedoel, je moet natuurlijk nooit zomaar iemand steken, of zo,,,

CLAUDIA

Logisch, je moet wel weten wat je doet...

SUZAN

Maar die jongens waren begonnen...

CLAUDIA

Dacht je soms dat die stoppen als je zegt "hou op, alsjeblieft"...?

SUZAN

Ja, dâàg...

CLAUDIA

Een mes is soms je beste vriend...

SUZAN

(corrigeert)

Vriendin...

Ze kijken elkaar aan en lachen. Dan valt het even stil.
Suzan schiet opeens vol.

SUZAN

(geëmotioneerd)

Dat stomme kut mes!...

Ze gooit het mes op de grond. Claudia schrikt van Suzan's
gedrag. Ze raapt het mes snel weer op.

CLAUDIA

Maar die jongens waren mooi pleite, toch?...

Suzan heeft tranen in haar ogen.

SUZAN

Jij was echt m'n allerbeste vriendin...

CLAUDIA

Ben ik toch nog steeds...

SUZAN

Dit is toch anders...

CLAUDIA

Doe niet zo raar...

SUZAN

Ik wou dat alles weer was zoals vroeger...

(tegen publiek)

We zaten haast altijd bij haar thuis... ze
hadden een heel groot huis... heel sjiek...
witte muren... af en toe een schilderij... ik
vond het wel mooi, maar Claudia vond er niks
aan... ze had van d'r kamer expres een
ontzettende puinzooi gemaakt, met graffiti op de
muren...

(tegen Claudia)

Vind je vader dat niet erg, want als ik zoiets
op de muur zou spuiten....

CLAUDIA

M'n vader is toch nooit thuis...

SUZAN

Hij was een soort zakenman, hij verdiende hartstikke veel geld... daarom kon ze mij dat mes ook geven... maar hij moest voor z'n werk heel vaak weg...

CLAUDIA

Dus konden we lekker onze gang gaan...

SUZAN

Soms belde haar vader op dat ie niet thuis kon komen met eten, en dat ze maar iets moest laten komen, en dan bestelden we pizza, of we gingen patat halen... mijn ouders vonden het eigenlijk altijd wel goed als ik bij Claudia bleef eten... zij zijn niet gescheiden of zo, maar ze werken allebei, en dan kwam het vaak wel goed uit dat ze dan niet voor mij hoefden te koken... dan konden ze langer doorwerken...

(pauze)

Ze zijn nou ontzettend geschrokken natuurlijk... en kwaad... vooral m'n vader... ik had 'm niet eerder zo kwaad gezien...

Het is natuurlijk ook lullig voor ze...

(ze is zichtbaar aangedaan, maar dan herstelt zich en neemt haar stoere houding weer aan)

Maar wat hadden we dan moeten doen?....

Claudia was gepakt... ik was er niet bij, maar ze was weer naar diezelfde Hema gegaan, en toen hebben ze d'r gegrepen...

CLAUDIA

Die ene bewaker had me herkend, en daarom had hij extra goed opgelet...

SUZAN

(tegen Claudia)

Was ook hartstikke stom van je! Wie gaat er nou naar dezelfde plek?!

CLAUDIA

Hé, moet ik soms helemaal naar de andere kant van de stad om iets te jatten?!

SUZAN

En van die suffe dingen!... onderbroekjes!...

CLAUDIA

'T waren hartstikke leuke..

SUZAN

Je krijgt toch genoeg kleedgeld van je vader!?!...

CLAUDIA

Ja, dat ga ik een beetje aan de Hema geven... die zijn al rijk genoeg!.. 't is ook veel spannender zo...

SUZAN

Nou, reuze spannend!

(tegen publiek)

De politie d'r bij, want die bewaker was nog pissig van de vorige keer, die liet haar niet meer gaan... hij vroeg ook nog naar mij, waar of ik was..

CLAUDIA

Ik zei natuurlijk dat ik niet wist over wie hij het had...

SUZAN

Ze moest mee naar het politiebureau, en daar wouen ze d'r vader bellen, maar die was gelukkig weer eens niet thuis...

CLAUDIA

En ook bij m'n moeder werd niet opgenomen, die zit al een tijd met d'r nieuwe vriend in Spanje...

SUZAN

Ja, want d'r moeder da's zo'n raar mens... die kan het niks schelen dat Claudia...

CLAUDIA

(onderbreekt haar - kwaad)

M'n moeder is helemaal niet raar! Dat jouw ouders nou van die burgerlijke types zijn...

SUZAN

Hoe bedoel je!

CLAUDIA

Alleen maar werken, en braaf doen zoals het hoort...

SUZAN

Mijn ouders zijn tenminste niet gescheiden!

CLAUDIA

Wat maakt dat nou uit!?!....

SUZAN

Jouw moeder is zomaar weg gegaan, zonder jou iets te vragen!...

CLAUDIA

Ze kan gewoon niet tegen lang op één plek zijn... huisje, boompje, beestje... ze moet gewoon vrij zijn...

SUZAN

En jou laat ze zitten...

CLAUDIA

(kwaad)

Wat weet jij d'r nou van! Ik heb toch zelf gekozen om bij m'n vader te gaan wonen!

Suzan maakt een 'sorry-ik-wist-niet-dat-je-kwaad-werd' gebaar.

CLAUDIA

Wie was er nou bij, jij of ik?!

(tegen publiek)

Ze geloofden het eerst niet toen ik zei dat ik wel vaker alleen thuis was, maar ze wilden me ook niet de hele nacht op het politiebureau laten zitten, dus toen hebben ze me maar naar

huis gebracht, zodat ze zelf konden zien waar ik woonde... ze zeiden dat ze wel een brief naar m'n vader zouden schrijven... nou, dus de hele tijd daarna rende Suzan en ik in de middagpauze altijd naar huis om de post door te kijken, of die brief van de politie d'r soms bij zat... de eerste tijd helemaal niks natuurlijk, maar op een keer zat ie d'r bij!... ik 'm openmaken...

Het lukt Suzan niet meer haar mond te houden.

SUZAN

Stond er een heel verhaal in, van wat ze gedaan had, en dat het vast niet de eerste keer was, en dat ze misschien wel voor de kinderrechter moest komen...

CLAUDIA

Nou en toen heb ik die brief gewoon verscheurd...

SUZAN

(tegen Claudia)

Da's hartstikke stom!

CLAUDIA

Ach wat... de politie doet er verder toch niks aan, die hebben het toch veelste druk met echte boeven vangen, drugdealers en zo....

SUZAN

(tegen publiek)

Nou, mooi niet dus...

Er klinkt een voordeurbel. Suzan en Claudia schrikken.

CLAUDIA

(tegen Suzan)

Wie kan dat nou zijn? Je hebt toch niet Pamela gevraagd, hè?... dat vind ik zo'n muts...

SUZAN

Tuurlijk niet!

Claudia 'kijkt' uit het raam. Ze schrikt.

CLAUDIA

Shit! De politie!

SUZAN

Niet open doen!!

CLAUDIA

Ben je gek! Tuurlijk niet! We wachten gewoon tot ze weer weg gaan.

SUZAN

Shit, shit shit!!!

Ze wachten af. Claudia 'kijkt' voorzichtig naar buiten.

SUZAN

Gaan ze weer weg?!

Claudia duikt weg.

CLAUDIA

Ze keken naar boven!

Ze horen autoportieren dicht slaan, en een auto weggrijden. Claudia kijkt weer.

CLAUDIA

Ze zijn weg...

SUZAN

(tegen publiek)

Toen zijn we maar naar mij toe gegaan... of ze bij mij kon logeren die nacht... nou, natuurlijk vonden mijn ouders het goed..

CLAUDIA

's Avonds heb ik naar m'n vader gebeld dat we zo goed huiswerk aan het maken waren.

SUZAN

En toen is ze blijven slapen....

De hele nacht hebben we samen liggen praten wat we moesten doen... Claudia wou het per se niet

aan haar vader vertellen... ze is hartstikke bang voor hem...

CLAUDIA

Die vermoordt me als hij er achter komt... die heeft het zo druk... zoiets kan ie d'r helemaal niet bij hebben...

SUZAN

En toen kwam ze op het idee dat we van huis weg moesten lopen...

(tegen Claudia)

Waarom moet ik eigenlijk mee?... mij kennen ze niet...

CLAUDIA

Zo... fijne vriendin ben jij!

SUAN

Ik ben toch niet gepakt!

CLAUDIA

Jawel, maar als ik bij de politie moet komen, dan komt het toch allemaal uit...

SUZAN

Wat?!

CLAUDIA

Dat we het heel vaak samen gedaan hebben, die winkeldiefstallen...

SUZAN

Hoezo?! Ga je mij verraden dan?

CLAUDIA

Natuurlijk niet, maar die hebben manieren om je dingen te laten zeggen, die je eigenlijk niet wil zeggen... en als ze dan ook nog gestolen spullen bij ons thuis vinden...

SUZAN

Bij mij vinden ze anders niks!

CLAUDIA

Kan zijn, maar wat zullen je ouders zeggen als de politie bij jullie thuis komt zoeken?!...

SUZAN

(tegen publiek)

Dat is waar... Pa zou een rolberoerte krijgen... Ik kon ze al horen: of ik gek geworden was, of ik soms iets te kort kwam, dat ik toch een luxe leventje had... misschien zouden ze me wel naar zo'n speciale school voor lastige kinderen sturen... Maar van huis weglopen?....

CLAUDIA

We hoeven helemaal niet zo lang weg te blijven, alleen maar tot onze ouders zo bezorgd worden, dat ze heel erg blij en opgelucht zijn als we weer thuis komen... dan zijn ze vast ook niet meer zo boos over die winkeldiefstallen... twee, drie dagen meer niet...

SUZAN

Kunnen we 't maar niet beter eerlijk vertellen?...

CLAUDIA

En dan wat?!

SUZAN

Ze zullen wel boos zijn natuurlijk, maar als we het uitleggen...

CLAUDIA

(onderbreekt haar)

Uitleggen?! Laat me niet lachen! Als die kwaad zijn dan kan je toch helemaal niet meer met ze praten!... zijn ze veelste gefokt voor...

SUZAN

Mijn ouders vallen best mee...

CLAUDIA

O ja?! Weet je nog die keer dat je zelf gekookt had?!... omdat zij weer eens niet op tijd thuis konden zijn?!...

Claudia wijst naar de monitor. Die floept aan, en op het scherm is een ruzie te zien die Suzan met haar ouders had. Suzan zelf staat ook in beeld. De scène speelt zich af in de keuken. De moeder van Suzan houdt een mooi geglazuurd bord in haar hand.

MOEDER (MONITOR)

(kwaad)

Tjezus Suzan! Ik heb je dat nou al honderd gezegd! Deze borden mogen niet in de vaatwasser! Daar gaan ze kapot van, en daar zijn ze veel te duur voor! En je hebt met een mes in de tefalpan staan krassen!... het kruidenrek is één grote puinbak!...

SUZAN (MONITOR)

Ik was het vergeten...

MOEDER (MONITOR)

Vergeten?! Je was gewoon te lui om dat bord even met de hand af te wassen!

SUZAN (MONITOR)

Ik deed 't echt niet expres!

MOEDER (MONITOR)

Kan ik dan helemaal niks aan je overlaten?...

SUZAN (MONITOR)

Ik heb toch alles schoongemaakt!

MOEDER (MONITOR)

Maar ik kan het nog eens dunnetjes overdoen! Godsamme! Wanneer ga je je nou eens een beetje volwassen gedragen!

SUZAN (MONITOR)

(opeens kwaad)

Wat doet zo'n stom bord er nou toe!! Kutwijf!!

En ze rent de keuken uit. De moeder slaakt een diepe zucht.
Suzan heeft de scène met stijgende ergernis gevolgd.

SUZAN

(tegen moeder)

Waarom heb je toch altijd zo de pik op me?!

De moeder wendt zich nu tot de Suzan die op het toneel staat. Uit niets blijkt dat ze het merkwaardig vindt dat ze opeens op deze wijze met haar dochter praat.

MOEDER (MONITOR)

Ik heb helemaal niet 'de pik op je'...

SUZAN

Ik moet altijd alles zelf doen, zelfstandig zijn... "volwassen"... maar als ik dan eens een keer iets zelf doe is het nooit goed...

MOEDER (MONITOR)

Omdat je...

SUZAN

(onderbreekt haar)

Je had niet eens gevraagd wat of ik gemaakt had... en of het lekker was! Ik was juist hartstikke trots, dat het zo goed gelukt was...

De moeder begrijpt dat ze deze discussie verliest.

MOEDER (MONITOR)

Je hebt gelijk... 't spijt me...

Maar jij moet ook begrijpen dat ik heel moe van m'n werk kom, en dan ben ik misschien wat snel geïrriteerd, maar dat wil nog niet zeggen...

SUZAN

(onderbreekt weer)

Jij en pappa komen altijd moe van jullie werk!

De vader komt nu ook het beeld in stappen.

VADER (MONITOR)

Daar verdienen we wel het geld waar jij ook van profiteert!

MOEDER (MONITOR)

(tegen vader)

Ga nou geen ruzie maken!

VADER (MONITOR)

Ik hoor anders nooit klachten als ze mooie kado's krijgt op d'r verjaardag, èn met Sinterklaas, èn met kerstmis... of toen d'r kamer vorig jaar hartstikke mooi werd opgeknapt... of wanneer we twee keer per jaar op vakantie gaan...

SUZAN

Dat hoeft van mij allemaal niet...

VADER (MONITOR)

En dat zegt iemand die in winkels uit stelen gaat, omdat ze kennelijk nog steeds niet genoeg heeft!

SUZAN

Daar ging het helemaal niet om...

VADER (MONITOR)

Oh nee? Waarom dan wel? Leg me dat dan eens uit!

SUZAN

Nou... 't was... gewoon...

Ze zoekt naar woorden. Claudia helpt haar.

CLAUDIA

Voor de lol...

SUZAN

Ja, voor de lol...

Ook vader en moeder reageren helemaal niet op Claudia.

VADER (MONITOR)

(verbijsterd)

"Voor de lol"?! Nou, we ons echt rot gelachen toen de politie kwam vertellen wat er gebeurd was!

Suzan zwijgt. Het gesprek valt even stil. Dan neemt moeder het weer over.

MOEDER (MONITOR)

Die winkeldiefstallen is één ding, dat doen alle kinderen wel eens, maar wat er verder gebeurd is... ik begrijp het nog steeds niet Suzan... hoe het zo ver heeft kunnen komen...

SUZAN

Ik was bang voor wat jullie zouden doen als het uit kwam...

MOEDER (MONITOR)

Natuurlijk zouden we kwaad zijn geweest, stelen is hoe dan ook verkeerd, maar je bent ons kind Suzan, we houden van je, wat er ook gebeurt, we zullen je altijd helpen en steunen...

SUZAN

Dat zeggen jullie nu...

MOEDER (MONITOR)

Dat is niet waar, Suzan, en ik word er heel verdrietig van als je zo wantrouwig bent...

SUZAN

Ik ben toch alleen maar lastig... zonder mij zouden jullie het veel makkelijker hebben...

MOEDER (MONITOR)

Da's waar, maar we zouden je ook ontzettend missen...

SUZAN

Toen ik nog klein was misschien...

MOEDER (MONITOR)

Wat bedoel je?

SUZAN

Een tijdje geleden, toen jullie niet thuis waren, vond ik de tape met de videofilmjes die papa vroeger maakte... het waren alleen maar

filmpjes van toen ik klein was... na m'n vierde verjaardag hield het op...

Het blijft even stil. De ouders zeggen niets terug.

SUZAN

Daarna was ik zeker niet leuk meer...

MOEDER (MONITOR)

Natuurlijk wel...

SUZAN

Ik zit jullie gewoon in de weg... jullie hebben het altijd druk met je werk... met de nieuwe auto, het huis... de 'mooie borden'...

MOEDER (MONITOR)

(timide)

Misschien heb je wel gelijk... misschien moeten we sommige dingen wel anders gaan doen... we zijn ook maar mensen Suzan, we maken fouten, maar we kunnen van onze foute leren, we kunnen veranderen...

VADER (MONITOR)

Als je weer thuis bent dan gaan we met z'n drietjes op vakantie, lekker ver weg, naar iets exotisch... en dan neem ik de videocamera ook weer mee... verzijn jij maar vast waar we naar toe zullen gaan... o.k.?

SUZAN

(lusteloos)

O.k....

MOEDER (MONITOR)

We houden van je, Suzan...

Het blijft even stil. Dan klinkt een harde zoemer. De ouders reageren bijna opgelucht.

MOEDER (MONITOR)

We moeten weg. Maar we komen snel weer langs, hè lieverd, en probeer nou niet meer zo driftig te

doen, goed?, dan hoef je tenminste ook niet meer
in zo'n akelige cel te zitten...

SUZAN

Ja, hoor...

VADER (MONITOR)

Tot snel, meissie van me...

SUZAN

(lusteloos)

Hoi...

Het luik schuift weer dicht. De voetstappen van de ouders
verwijderen zich. Een deur slaat dicht en het is stil. Suzan
kijkt verdrietig voor zich uit.

CLAUDIA

(tegen de deur)

Doeii....

(tegen Suzan)

Trek 't je niet zo aan joh... nu zijn ze opeens
heel bezorgd, maar hiervoor waren ze maar al te
blij als je je eigen gang ging... konden zij
tenminste ook hun eigen gang gaan...

SUZAN

Ze hebben het ook echt hartstikke druk...

CLAUDIA

Nou en?!

SUZAN

Nou, daarom houden ze nog wel van me...

CLAUDIA

Goh, nou, daar schiet je lekker veel mee op
zeg...

Volgens mij mènken ze het niet eens als we
weggelopen...

SUZAN

En ze moesten zich juist ongerust maken?!

CLAUDIA

Hé, gaan we slim doen?!

SUZAN

Ik weet 't gewoon nog niet...

CLAUDIA

Als je m'n beste vriendin bent, dan ga je mee...

Het blijft even stil terwijl de twee vriendinnen elkaar aan kijken. Dan richt Claudia zich tot het publiek.

CLAUDIA

Die ochtend deden we net of we naar school gingen, maar we hebben gewoon een tijdje om de hoek gewacht tot haar ouders weg waren en toen zijn we weer naar haar huis gegaan...

SUZAN

We hebben wat kleren ingepakt, en een tandenborstel en zo... Claudia moest maar wat van mijn kleren en spullen gebruiken, want ze durfde absoluut niet meer naar haar huis...

CLAUDIA

Zo meteen staat de politie me daar op te wachten!...

D'r ouders hadden geld achter gelaten voor de werkster, dat heb ik ook ,maar meegenomen...

SUZAN

En toen zijn we met de tram naar de rand van de stad gegaan om te gaan liften... Het voelde wel raar toen ik de voordeur dicht deed... net alsof ik voor altijd weg ging of zo... het was toen nog heel mooi weer, en op straat was het helemaal stil... bij ons in de straat werken alle ouders, en de kinderen zitten op school of op de crèche, dus overdag is er helemaal niemand... maar het leek wel of de hele straat nog sliep, en dat wij heel voorzichtig moesten weg sluipen om niemand wakker te maken...

CLAUDIA

Toen we bij die 'creep' met z'n vieze foto's waren weg gevluht hebben we toch maar de trein genomen... We hadden nou toch geld genoeg... We wilden naar zo ver weg als we maar konden, en daarom kochten we kaartjes voor Maastricht... Maastricht is best wel cool weet je... het is net het buitenland... ze praten er ook heel anders, je verstaat er haast niks van... maar de hele stad is één groot winkelcentrum... met heel veel winkels met kleren... dus wij gingen natuurlijk winkelen...

SUZAN

Dingen jatten moesten we maar even niet doen, stel je voor dat we daar ook gepakt zouden worden,

CLAUDIA

Ja, dat zou wel heel erg stom zijn...

SUZAN

We hadden nu toch een heleboel geld...

CLAUDIA

Daarom gingen we ook een winkel in waar we anders nooit naar toe zouden gaan...

SUZAN

Met hele sjieke kleren en zo...

CLAUDIA

Komt er zo'n mens naar ons toe...

SUZAN

(met een Limburgs accent)

"Dat ze geen kinderkleren verkochten"..

CLAUDIA

Hé, zien wij er soms uit alsof we kinderen zijn... en ik pak gewoon een jurkje uit 't rek...

SUZAN

Een echte Armani!... hartstikke duur!...

CLAUDIA

Maar die tuthola staat ons nog steeds de winkel uit te kijken, dus om haar te pesten zeg ik: ik neem 'm... en leg zo het geld op de toonbank...

SUZAN

Nou, toen keek ze wel anders...

CLAUDIA

Ja, opeens was ze heel aardig...

SUZAN

Ze hield zelfs de deur voor ons open toen we weggingen... buiten hebben we zo gelachen!...

CLAUDIA

Toen moesten we natuurlijk voor haar ook wat kopen, anders was het niet eerlijk...

SUZAN

En toen hebben we een echte 'Gapstar' spijkerbroek en van die nieuwe Nike's gekocht... nou, toen nog wat te eten en make-up spullen, en toen was het geld al weer op... We hebben nog een tijd door de stad gelopen, maar zo zonder geld was er niet veel meer aan... het werd ook steeds later, alle winkels gingen dicht... er was haast niemand meer op straat...

(tegen Claudia)

Wanneer kunnen we nou weer naar huis?...

CLAUDIA

We zijn nog lang niet lang genoeg weg gebleven, en trouwens we hebben toch geen geld meer voor treinkaartjes terug... en jíj wil niet meer liften, toch?...

SUZAN

Waar moeten we 's nachts naar toe?...

CLAUDIA

Weet ik veel, we slapen wel op een bank in 't park, of zo...

SUZAN

Onze ouders zullen nu toch vast al wel
hartstikke bezorgd zijn...

CLAUDIA

Ik denk dat ik misschien wel nooit meer naar
huis terug ga...

SUZAN

(geschrokken)

Nooit meer?!

CLAUDIA

Ik ben al eens eerder gepakt, toen ik nog bij
m'n moeder woonde... die vond 't niet zo erg,
maar toen ik bij m'n vader ging wonen zei die
dat als ik nog één keer gepakt zou worden, dat
ie me dan naar zo'n hele strenge kostschool zou
sturen...

(plotseling huilend)

Waar je zo'n stom schooluniform aan moet.. en
helemaal niks mag... niet uitgaan, niet roken,
en zo...

Nou, ik ga nog liever dood dan dat ik in zo'n
gesticht ga zitten!...

SUZAN

Dàt heb je me nooit verteld...

CLAUDIA

Snap je nou dat ik niet meer terug kan?!

SUZAN

Maar waar moeten we dan heen?!

CLAUDIA

We vinden wel wat...

SUZAN

(tegen publiek)

We wisten echt niet meer waar we naar toe
moesten, of waar we waren... een park of zo
konden we ook niet vinden... we kwamen in een of
andere sjieke buurt terecht... het was al

avond... je kon bij de mensen naar binnen
kijken... overal stond de TV aan... achter één
raam zat een oudere mevrouw in haar eentje TV te
kijken... het journaal was bezig...

CLAUDIA

(tegen Suzan)

Even kijken of er iets over ons komt, zo'n
politiebericht, dat wij vermist zijn, of zo...

SUZAN

(tegen publiek)

Maar d'r kwam niets...

Ze verzuchten tegelijkertijd:

CLAUDIA

Gelukkig!...

SUZAN

Jammer!...

CLAUDIA

Hoezo 'jammer'?!

SUZAN

Ik wil er mee stoppen...

CLAUDIA

Wat bedoel je?

SUZAN

Ik ga aan die mevrouw vragen of ik naar huis mag
bellen...

CLAUDIA

Ben je niet goed wijs, of zo?!

SUZAN

We hebben geen geld meer.. we kunnen nergens
heen.. m'n ouders zullen nu vast al heel erg
ongerust zijn, en jouw vader vast ook wel...

CLAUDIA

(dreigend)

Als je dat doet!....

SUZAN

Nou, wat dan?!

CLAUDIA

Wij zouden altijd alles samen doen!

SUZAN

Ik ga niet een nacht in een park slapen omdat
jij per sé niet naar huis durft!
Vroeg of laat komt alles toch uit... wat we nou
doen is gewoon hartstikke stom...

CLAUDIA

(woedend)

Ik sla je helemaal verrot!

SUZAN

Dat zal wel, maar ik bel nu aan! en probeer maar
niet om me tegen te houden!

De twee meisjes staan dreigend tegenover elkaar. Dan laat
Claudia haar dreigende houding los, en wordt ze opeens
merkwaardig rustig.

CLAUDIA

Je gaat je gang maar....

SUZAN

(verbaasd. ze had meer tegenstand verwacht)

Echt?

CLAUDIA

Je moet toch zo nodig naar huis?...

SUZAN

(aarzelt)

Ik ga m'n ouders bellen, hoor....

CLAUDIA

Je doet maar wat je niet laten kan...

Claudia draait zich van Suzan af. Alsof ze zwaar in haar
teleurgesteld is.

SUZAN

(tegen publiek)

Dus ik bel aan... die mevrouw doet open... ik zeg dat we verdwaald waren en geen geld hadden, en of ik naar huis mocht bellen... ze vond het meteen goed, ze was best aardig... we mochten in de zitkamer want daar stond de telefoon, maar nog voordat ik kon telefoneren pakt Claudia opeens d'r mes!...

Claudia heeft zich daadwerkelijk opeens weer omgedraaid met een mes in haar hand.

CLAUDIA

Geef al 't geld wat je in huis hebt!

SUZAN

(tegen Claudia)

Ben je gek geworden!! Hou d'r mee op!

(tegen publiek)

Maar zij bleef maar met d'r mes zwaaien voor het gezicht van die mevrouw... die zei helemaal niets, die keek alleen maar naar dat mes, ze was doodsbang...

(tegen Claudia)

Hé, kappen nou!

CLAUDIA

(woedend)

Hou je bek! Ik luister toch niet meer naar jou!... rot maar liever op, vuile verraadster!

SUZAN

Verraadster?!...ik?!... ik ben speciaal met jou mee gegaan!... dat had ik helemaal niet hoeven doen, maar omdat jij mijn beste vriendin bent...

CLAUDIA

(onderbreekt haar)

Wàs! Beste vriendin wàs!!

SUZAN

(tegen publiek)

Ik werd zo kwaad, ik kreeg er tranen van in mijn ogen, zo gemeen vond ik het... ik bedoel, zij was echt m'n allerbeste vriendin, en nou zei ze opeens dat ik op kon rotten...

Die mevrouw had al die tijd niets gezegd, maar die dacht natuurlijk, als die twee ruzie maken dan kan ik er misschien wel stiekem vandoor, dus die probeert voorzichtig om naar de deur te lopen...

CLAUDIA

(tegen mevrouw)

Hé! Hier blijven!

SUZAN

(tegen Claudia)

Laat dat mens met rust!

(tegen publiek)

Ik spring op Claudia af en ik probeer haar dat mes af te pakken... we vechten, en opeens struikelt Claudia, en we vallen alle twee op de grond, ik val bovenop haar... ik sta snel weer op, maar Claudia blijft liggen...

Claudia is opgehouden met haar 'rol' te spelen. Ze luistert aandachtig naar wat Suzan vertelt.

SUZAN

Ze kreunt zachtjes... ik zeg, sta nou op Claudia, maar ze blijft liggen... en dan zie ik het...

(ze valt even stil, dan gaat ze zachtjes verder - nog steeds onder de indruk van wat er gebeurt is)

Ze had haar eigen mes in d'r buik gekregen... het bloedde niet eens erg, maar ze zag opeens helemaal wit... ik ging naast haar zitten en zei haar naam, maar ze kreunde alleen maar zachtjes... ik durfde het mes er niet uit te

halen... en die mevrouw stond maar naar ons te kijken...

(tegen mevrouw)

Bel een ziekenauto mens, snel!

(tegen publiek)

In haar buik was iets geraakt waardoor ze heel erg was gaan bloeden, maar alleen maar in haar buik, daarom zag je eigenlijk niet veel...

(pauze)

Onderweg naar het ziekenhuis is ze dood gegaan...

(pauze. ze probeert haar tranen te verbergen)

De politie geloofde wel dat het een ongeluk was geweest, dat kon die mevrouw ook getuigen, maar ze geloofden niet dat ik alleen maar had aangebeld om te kunnen telefoneren... omdat ik ook een mes bij me had... en die viezerik van die foto's had toch tegen de politie verteld wat er gebeurd was... en die winkeldiefstallen... Daarom vond de kinderrechter dat ik hier naar toe moest...

(pauze - tegen Claudia)

Het spijt me zo...

CLAUDIA

(gespeeld stoer)

Ach, ik ben lekker overal vanaf... jij moet hier nog een tijd zitten, en dan straks weer naar school, vervelende leraren, ouders...en als je groot bent moet je iedere dag naar je werk... trouwen, kinderen krijgen... ik word alleen al moe als ik er aan denk...

SUZAN

En daarnet wou je nog zo graag oud worden...

Claudia zwijgt.

SUZAN

Als jij niet zo stom was geweest om met je mes te gaan staan zwaaien...

CLAUDIA

Hé, we zouden minstens drie dagen wegblijven...
en wat doe jij?!... bij de eerste de beste
moeilijkheid wil jij al weer naar huis...

SUZAN

Nou, dan had je toch zeker zelf door kunnen
gaan, als je zo nodig moest...

CLAUDIA

In m'n eentje zeker...

SUZAN

Durfde je dan niet verder?...

Claudia zwijgt betrapt.

CLAUDIA

Jawel, maar ik wou gewoon niet alleen zijn...

SUZAN

En nou ben je super alleen...

CLAUDIA

(weer onverschillig/stoer)

Ben ik toch gewend... thuis was ik ook altijd
alleen, en op school...

SUZAN

En ik dan?

CLAUDIA

Jij niet... jij was m'n beste vriendin... maar
voor de rest...

SUZAN

En je ouders...

CLAUDIA

Ach hou op! M'n moeder was niet eens op m'n
begrafenis!... omdat ze d'r niet konden vinden
in Spanje...

SUZAN

Is ze helemaal niet gekomen?

CLAUDIA

Ja, toen ik er al lang en breed onder lag... wat koop ik daar nou voor...

SUZAN

Nou, dan is ze toch geweest...

CLAUDIA

Te laat!

SUZAN

Ze heeft er vast spijt van...

CLAUDIA

Oh ja, hoe vaak ik dat niet heb gehoord... "het spijt me"... maar veranderen deden ze toch nooit niks!... Jij gelooft toch zeker ook niet dat je ouders ooit nog veranderen?

SUZAN

Ze hebben beloofd van wel...

CLAUDIA

Laat me niet lachen!... die veranderen echt niet meer... die hebben het veelste druk met zichzelf...

SUZAN

(onzeker)

Als ik weer thuis ben...

CLAUDIA

(onderbreekt haar)

Ben je weer alleen!...

Iedereen is altijd alleen, dat is gewoon zo, voor de rest van je leven, daar kan je maar beter meteen aan wennen... je moet voor je zelf zorgen, niemand die je helpt...

Het valt even stil.

SUZAN

Hoe moet het nu verder? Kom je vaker bij me langs, of zo?

Claudia is helemaal niet meer stoer. Het huilen staat haar nader dan het lachen.

SUZAN

Dat zou ik wel heel leuk vinden...

CLAUDIA

Ik ook...

Claudia omhelst Suzan en gaat dan weer tussen het publiek zitten. .

SUZAN

(geschrokken)

Wat ga je naar toe?

Claudia verschijnt op de monitor. Het beeld van Claudia vervaagt langzamerhand. Op het eind wordt ze helemaal doorzichtig.

CLAUDIA (MONITOR)

Ik denk dat m'n tijd op is... Shit!... ik ben zo bang, Suzan... ik wil niet voorgoed weg... ik had nog zoveel met je willen praten... met je willen doen...

SUZAN

Blijf dan nog even!

CLAUDIA (MONITOR)

Ik kan er niets aan doen...
Ik zal altijd aan je denken... en ik zal van boven op je letten... bij alles wat je doet... ik zie je wel weer als je oud geworden bent en zelf dood gaat... pas goed op jezelf... dag...

Claudia is nu helemaal vervaagd.

Het blijft stil. Suzan gaat op het bed zitten. Ze heeft tranen in haar ogen. In de verte klinkt het geluid van een deur die open gaat. De stem van de bewaker is te horen.

STEM BEWAKER

Over vijf minuten lichten uit!

De voetstappen van de bewaker komen dichterbij.

STEM BEWAKER

Laatste waarschuwing. Over vijf minuten licht
uit... bedtijd...

De voetstappen verwijderen zich, een deur valt in het slot en het is weer stil. Suzan heeft ondertussen van onder de brits een stapeltje opgevouwen beddegoed tevoorschijn gehaald en begint haar bed op te maken. Als ze er mee klaar is gaat ze op de rand van het bed zitten en trekt haar schoenen uit. Het is een zielig hoopje mens dat op het bed zit. Dan richt ze zich weer tot het publiek.

SUZAN :

Je mag in de isoleer niet eens een knuffel
meenemen...

Ze gaat onder de deken liggen.